

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.
Concepció BARON MORA
Jacques RICHIARDI
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 18 d'abril del 2018.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000062/2017, seguida per uns presumptes delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic, lesions doloses i amenaces no condicionals, contra J. C. A., nascut el 15 de setembre de 1972 a Andorra la Vella, fill de Joan i de Josselyne, de nacionalitat andorrana, i domiciliat a Sant Julià de Lòria; és defensat pel lletrat Sr. Joan MIRÓ ARIZA; és part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Borja AGUADO DELGADO, havent-se constituït en actora civil la Sra. S. C. B., els interessos de la qual són defensats per la lletrada Sra. Maite BOURGEAUD IZA; és ponent i redactora de la sentència, la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara, que en data 28 de juliol de 2015, vers les 16 hores, S. C. B. es personà, junt amb la seva filla menor C. C. C., al local comercial de l'empresa R. A., regentat pel seu marit, el processat J. C. A., del qual es trobava en aquell moment, en procés de separació.

En arribar al lloc es dirigí, junt amb la menor, al despatx de C. radicat en un altell, demanant-li els comptes de la societat C. & C, titular del negoci esmentat i participada per ambdós consorts.

En J. C. A. li contestà que no era el moment, tot demanant-li seguidament de marxar.

S. C. B. s'hi negà, insistint que volia veure els comptes en aquell moment o que en J. C. A. li indiqués un dia i hora per a que els pogués veure.

S'inicià aleshores una discussió entre la parella, durant la qual J. C. A. va fer fora del despatx a na S. C. B. empentant-la. A conseqüència d'una de les empentes, S. C. B. va caure per les escales, restant asseguda al primer esglaó.

Seguidament s'aixecà i va voler anar al lavabo per netejar-se una rascada que s'havia fet al colze, moment en què el processat J. C. A. l'agafà amb les dos mans fortament pel braç i la forçà a sortir de l'establiment, tot estirant-la i empentant-la.

Alhora li deia, cridant i amb el braç alçat, reiteradament, "et rebentaré la cara" .

Arran dels fets, la perjudicada patí una erosió al colze dret i una contusió a l'articulació interfalàngica distal del 3r dit de la mà dreta, que requeriren d'una primera assistència mèdica per la seva curació i li suposaren un perjudici dolorós de 1/7.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets com essent constitutius dels delictes menors de lesions doloses, maltractament en l'àmbit domèstic i amenaces no condicionals, previstos i penats als articles 113.1, 114.1 i 143 - posat en relació amb l'article 143 bis - del Codi Penal i essent-ne J. C. A. responsable en concepte d'autor, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi una pena única de setze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys i multa en la suma de sis-cents euros, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, de conformitat amb el

que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, demana que J. C. A. sigui condemnat a indemnitzar a la CASS en la suma reclamada de 61,47 euros i a la perjudicada en les quantitats que resultin acreditades.

En l'acte de la vista oral, modifica la seva qualificació provisional tot precisant que el maltractament en l'àmbit domèstic va tenir lloc davant de menor. Reitera que no concorre cap circumstància modificativa de la responsabilitat penal i tampoc la de l'article 29.1 del Codi Penal que requereix per a ser apreciada, la pertorbació de les capacitats volitives i cognitives de l'acusat i en el present cas, el processat J. C. A. ha dit que en tot moment sabia el que estava fent. Afegeix el Ministeri Fiscal que per més problemàtica que fos la separació, la reacció del processat no té cap justificació. Tampoc concorre al seu entendre, la circumstància modificativa prevista a l'article 29.2 del Codi Penal ja que la Sra. S. C. B. va anar a demanar els comptes de la societat i això no és causa efectiva de les lesions per ella sofertes.

Pel que fa a la pena, demana que s'imposi al processat a més de les demanades en el seu dia, la complementària de prohibició d'entrar en contacte amb la víctima durant tres anys.

Pel que fa a la responsabilitat civil, modifica la reclamació inicialment formulada, demanant que el processat indemnitzi a la CASS en l'import de 71,50 € .

Pel que fa a la resta, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

RESULTANT TERCER : La lletrada de la Sra. S. C. B., constituïda en actora civil, es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, d'acord amb l'exposició de fets i qualificació jurídica efectuada pel Ministeri Fiscal .

En concepte de responsabilitat civil, demana que el processat indemnitzi a la seva representada en l'import de 1.500 € en concepte de perjudici dolorós així com que se'l condemni a abonar-li els honoraris d'advocat a acreditar en període d'execució i taxes judicials.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

RESULTANT QUART: El lletrat de la defensa es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, en desacord amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal i a la qual s'ha adherit l'actora civil.

Recorda en primer lloc que a la data dels fets, la família C. – C. es trobava en ple conflicte de separació; la mare ostentava la guarda i custòdia de les filles i la filla gran, manipulada per la mare, s'havia posicionat clarament en favor de la progenitora.

El dia dels fets, la mare s'havia fet acompanyar per la filla gran al despatx privat del pare, situat a la planta altell de l'establiment R. A., propietat de la societat C. & C, amb una clara i premeditada voluntat de provocar-lo, fins al punt de fer-li perdre els nervis i obtenir un audio i un vídeo dels fets, per pressionar-li i presentar una denúncia.

Arribades al lloc, la Sra. S. C. B. va irrompre al despatx del Sr. J. C. A. de manera imprevista i va dir-li que volia veure la comptabilitat de la societat que d'altra part ja tenia; el Sr. J. C. A. li va dir que en aquell moment era impossible i que ja l'avisaria, insistint la Sra. S. C. B. que es negava a marxar del despatx. La discussió va anar pujant de to i la Sra. S. C. B. va sortir del despatx i va baixar fins la botiga, tot dient que no marxaria fins que no li donessin dia i hora per revisar els comptes. Quan el Sr. J. C. A. va baixar al seu torn, la va veure asseguda a l'escala i la va tornar a requerir per a que abandonés l'establiment, negant-s'hi novament la Sra. S. C. B.. El Sr. J. C. A., davant la provocació de la Sra. S. C. B., es va posar nerviós i és cert que va pronunciar alguna paraula inapropiada. En aixecar-se de l'escala, la Sra. S. C. B. va dir que havia d'anar als serveis a netejar-se perquè havia caigut i s'havia fet una ferida al braç que el seu defensat no va constatar i la va tornar a requerir de marxar. És cert que en aquell moment ambdós van començar a forcejar i tot i la

resistència de la Sra. S. C. B., el Sr. J. C. A. va poder finalment empènyer-la fins fer-la fora de la botiga.

Indica que el seu defensat, que no és una persona violenta ni ha tingut mai un problema d'aquesta índole, va caure en la provocació orquestrada i perfectament executada per la seva ex esposa i la seva pròpia filla gran, lamentablement manipulada per la mare i que en el mateix moment d'entrar a l'establiment, ja ho gravava tot amb el mòbil.

Que la Sra. S. C. B., de caràcter bel·ligerant i que a la data dels fets es trobava sota tractament i seguiment psicològic, pretenia des de la separació, exercir violència psíquica sobre el Sr. J. C. A. per finalitats econòmiques.

Amb caràcter principal, indica que els fets són constitutius d'un delictes menor d'amenaça no condicional de l'article 143 posat en relació amb el 143 bis del Codi Penal del que el processat n'és responsable en concepte d'autor, concorrent les circumstàncies atenuants previstes a l'article 29.1 i 29.2 del Codi Penal pel que procedeix imposar-li una pena de 2 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil .

Amb caràcter subsidiari, es mostra d'acord amb la qualificació jurídica efectuada pel Ministeri Fiscal tot fent constar que les lesions patides per la Sra. S. C. B. s'haurien pogut produir durant el forcejament que va tenir lloc a la planta baixa i en cap cas degut a una caiguda per l'escala, demanant que s'imposi en aquest cas al seu defensat, una pena única de vuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys i multa en la quantia de tres-cents euros. I en concepte de responsabilitat civil, indica que la quantitat de 500 € seria suficient per indemnitzar el pretium doloris.

En l'acte de la vista oral, retira la petició efectuada amb caràcter subsidiari en el seu escrit de qualificació provisional que eleva pel que fa a la resta, a definitiu.

CONSIDERANT PRIMER : Els fets declarats provat són constitutius d'un delicta menor de maltractament en l'àmbit domèstic previst i penat a l'article 114.1 del Codi penal que sanciona, independentment del resultat lesiu, aquells actes de violència física i psíquica produïts dins de l'àmbit domèstic, sobre aquelles persones que el mateix article indica i a les quals s'atorga una especial protecció.

Entre aquestes persones s'hi troba el que sigui o hagi estat cònjuge de l'agressor o la persona amb la que aquell mantingui o hagi mantingut una relació anàloga.

En el present cas, el processat J. C. A. empentà a la que havia estat la seva esposa, la Sra. S. C. B., fent-la caure; ensems, la va agafar amb força amb les dues mans pel braç, estirant-la i empentant-la fins fer-la fora de la botiga.

Aquesta actuació per part del processat sobre la que havia estat la seva esposa, són una clara manifestació de violència física i constitueix per sí sola, el maltractament en l'àmbit domèstic definit a l'article 114.1 del Codi Penal en trobar-se reunits tots els elements constitutius del tipus.

Ensems, els fets declarats provats són constitutius del delicta menor de lesions doloses, previst i penat a l'article 113.1 del Codi Penal, doncs a conseqüència dels fets, la Sra. S. C. B. patí lesions (una erosió al colze dret i una contusió a l'articulació interfalàngica distal del 3er. dit de la mà dreta) constatades mèdicament i que requeriren d'una primera assistència mèdica per a la seva curació (folis 8, 9 i 98 a 101).

Efectivament, en desplaçar-se al servei d'urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, ultra constatar les lesions descrites, es va haver de practicar a la perjudicada una radiografia, acte mèdic que segons jurisprudència constant i reiterada dels nostres tribunals, es considera una primera assistència mèdica necessària per a la curació, encara que sigui a efectes diagnòstics, per raó del seu objectiu (causa TC-600097/2016, 17 de gener del 2017 entre altres).

Així mateix, els fets declarats provats són constitutius del delictes menor d'amenaques no condicionals previst i penat a l'article 143 – posat en relació amb el 143 bis del Codi Penal – doncs en dir el processat a la Sra. S. C. B., cridant, reiteradament i manifestament enervat “et rebentaré la cara”, tot amb el braç alçat i en actitud clarament intimidatòria, el processat profereix paraules que són la comunicació d'un mal futur, injust, possible, depenent de la voluntat del subjecte actiu i susceptible de produir intimidació en el subjecte passiu.

CONSIDERANT SEGON : Dels esmentats delictes menors n'és responsable en concepte d'autor, el processat J. C. A..

Efectivament, si bé el Sr. J. C. A. nega els fets – a excepció de les amenaces - en els delictes executats en un àmbit privat, és habitual trobar-se com a única prova directa, les versions de l'acusat i de la víctima, normalment contradictòries - per la qual cosa el testimoni de la víctima ha de tenir eficàcia suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència, sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat.

En el present cas, si bé els fets succeïren en presència de terceres persones: C. C. C., filla menor de la parella i E. M. P., cosí i empleat del processat, les seves declaracions no poden ser preses en compte pel Tribunal, en existir dubtes sobre la seva imparcialitat. Efectivament, la menor C. C. C. mantenia al moment dels fets i almenys fins el dia de la vista oral segons declarà, una molt mala relació amb el seu pare, havent-se posicionat clarament en favor de la seva mare, amb la que convivia i de la que confirmà tot el per aquella exposat, i el Sr. E. M. P., a més de ser cosí del processat, n'és l'empleat, recordant sorprenentment del dia dels fets, tot el què podia beneficiar al seu cosí – com que na C., en arribar a les escales, va relliscar sola i caure al terra, restant assentada sobre un dels esgraons, no essent cert que J. C. A. l'empentés – i negant o no recordant tot el que podria perjudicar-lo, com el fet de no haver sentit amenaces de cap tipus tot i trobar-se a costat de l'acusat que cridava, enervat.

Centrant-nos així en la declaració de la víctima, val a dir que la mateixa ha estat constant i reiterada en el temps. Només ocórrer els fets, la Sra. S. C. B. va cursar denúncia davant del Servei de Policia (foli 6 i ss.). Explicà que en presentar-se al despatx del processat, li va demanar la comptabilitat de la societat; aquell li digué que no la podia atendre i en insistir ella, en J. C. A. va començar a escridassar-la, tot dient-li “fot el camp d’aquí que això és casa meva.”; afegí que seguidament, aquell va començar a empentar-la; que trobant-se ella a les escales i per causa d’una d’aquelles empentes, va caure ; que J. C. A., que continuava cridant, la va agafar pel braç i li digué “et fotré un cop de puny; et rebentaré la cara, sou uns lladres.” Precisé que a conseqüència de la caiguda, es va fer una ferida al colze dret i mal al dit major. Com que li sagnava el colze, va voler anar al lavabo, però J. C. A. la va agafar novament amb força i la va empentar, fent-la finalment fora del local. En la seva declaració a la Batllia (folis 78 i ss.), la Sra. S. C. B. ratificà la denúncia interposada davant del Servei de Policia; precisà que tenia por de J. C. A. i per aquest motiu es va fer acompanyar per la seva filla gran; que les empentes van ser prou fortes com per fer-la fora per la força i fer-la caure per les escales; que quan va voler anar al lavabo a curar-se la ferida del colze, en J. C. A. la va agafar molt fortament pel braç dret, prement-li i estirant-li alhora; que la va amenaçar varies vegades dient-li “et fotré un cop de puny ... et rebentaré la cara”, aixecant el puny en diverses ocasions, creient ella que la pegaria. En l’acte de la vista oral es mantingué en tot l’anteriorment declarat.

Malgrat poder tenir certament la perjudicada un ànim de ressentiment envers el processat - tenint en compte la separació conflictiva en que la parella es trobava immersa - obren en autes dades perifèriques objectives, que reforcen la versió de la perjudicada.

Efectivament, els informes mèdics de lesions i d’atenció a urgències de la Sra. S. C. B. (folis 8 i 9) constaten una erosió/abradió del colze dret i una contusió al 3er. dit de la mà dreta, figurant com a causa la referida també en aquell moment per la perjudicada: agressió de l’ex marit . Així mateix, l’informe

elaborat pel Servei de Medicina Legal i Forense (folis 98 i ss.) recull l'erosió al colze dret i la contusió a articulació interfalàngica distal del 3er. dit de la mà dreta, que requerí d'una primera assistència mèdica, amb la pràctica d'una radiografia, per a la curació. Aquestes lesions són perfectament compatibles amb la forma d'agressió descrita per la Sra. S. C. B..

Tanmateix, existeix una gravació en audio del moment previ a la caiguda i una filmació amb so posterior, que també avalen la versió de la perjudicada .

En l'audio es pot efectivament escoltar com S. C. B. demana a J. C. A. la documentació de la societat i aquell li respon que no la pot atendre i que ja li donarà; poc després i davant la insistència de S. C. B., puja el to de la conversa i se sent com S. C. B. diu “a mi no em toquis ni m'empenyis ... m'estàs fent mal” i J. C. A. li respon “tira cap a baix” diverses vegades; després se sent un soroll i una veu de noia (la filla de la parella) que diu “però que no la tiris” i després “mama estàs bé?”.

En la filmació, es veu a na S. C. B. asseguda al peu d'una escala; J. C. A., molt enervat, li diu cridant en diverses ocasions, que marxi. Na S. C. B. no es mou i li diu que es calmi; finalment s'aixeca, es mira el colze i vol anar al lavabo; J. C. A. s'hi oposa i l'agafa fortament amb les seves dues mans pel braç; l'empenta, l'estira i després, amb el braç alçat i cridant li diu varies vegades “et cardaré una hòstia ... marxa ... et rebentaré la cara”; finalment, amb empentes, aconsegueix fer-la fora del local.

Per tot el què, de la prova practicada, queda plenament acreditada l'autoria de J. C. A. per la seva participació personal i directa en els fets, de conformitat amb el què disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

CONSIDERANT TERCER : No concorren en el processat, circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

No concorre la circumstància atenuant prevista a l'article 29.1 del Codi penal : "Obrar per causes o estímuls que hagin produït arravatament, obcecació o un estat passional d'una importància semblant", ni la prevista a l'article 29.2 del Codi Penal : haver contribuït l'ofès en una mesura significativa a la realització del fet típic, amb una acció o omissió, dolosa o culposa.

Efectivament la Jurisprudència és constant en exigir la plena prova dels fets que poden constituir el fonament de les circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, siguin excloents, atenuants o agreujants, doncs aquestes circumstàncies no poden presumir-se sinó que han de resultar plenament acreditades, mitjançant la prova plena dels fets que les integren.

En el present cas, no obra en autes cap prova que acrediti que el processat no mantenia les seves capacitats volitives i cognitives totalment conservades al moment dels fets, essent insuficient les discussions de la parella i la separació conflictiva en que es trobaven immersos per atribuir-los-hi, sense més, el caràcter de causa o estímulo que provoqui arravatament, obcecació o un estat passional d'una importància semblant.

Altrament, l'actuació de la perjudicada no es pot considerar tampoc com una contribució significativa a la realització del fet típic, doncs de la prova practicada n'apareix que l'únic que feu és anar a demanar els comptes de la societat en la que participa, junt amb el processat, fent-ho de manera correcta i tranquil·la segons s'observa en la gravació i filmació aportades, essent el processat qui, davant la insistència de la Sra. S. C. B., adopta un comportament violent i intimidatori, realitzant els actes descrits.

CONSIDERANT QUART: De conformitat amb l'anteriorment exposat i el què disposa l'article 56 del Codi Penal, a efectes d'imposició de la pena, el tribunal té en compte la gravetat dels fets; les penes assenyalades per cada delictes

menor en el codi penal; que els fets van tenir lloc davant d'una menor d'edat – la filla de la parella – en quin supòsit el Codi Penal preveu que la pena de l'article 114 ha de ser imposada en la seva meitat superior; que les amenaces van ser proferides contra una de les persones definides a l'article 114 i davant d'una menor d'edat, essent per tant també d'aplicació l'article 143 bis del Codi penal, però també el context en que es produïren els fets: una separació matrimonial conflictiva i que el processat no té antecedents penals, procedeix imposar-li, de conformitat amb el què disposa l'article 58.3 del Codi Penal, una pena única de deu mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

Així mateix, tenint en compte l'anteriorment exposat i davant la necessitat de protecció de la víctima, que ha assegurat tenir realment por del processat a conseqüència de l'episodi viscut el dia d'autes, procedeix imposar a J. C. A. la pena complementària de prohibició d'entrar en contacte amb la víctima per un període de dos anys.

CONSIDERANT CINQUÈ : El responsable penalment ho és també civilment per tot el què, de conformitat amb el què disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, J. C. A. indemnitzarà:

-a la CASS en la suma reclamada 71,50 € en concepte de prestacions abonades a la Sra. S. C. B. (folis 75 i ss.)

-a la perjudicada Sra. S. C. B. en l'import de 1.500 € en concepte de pretium doloris valorat en 1/7 pel Servei de Medicina Legal i Forense i de conformitat amb els criteris jurisprudencials dels nostres tribunals (causa 6000107/2016; 2400006/2014; 5400010/2014 entre altres).

CONSIDERANT SISÈ: De conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, procedeix igualment imposar al processat el pagament de les despeses processals causades així com els honoraris d'advocat i taxes judicials de l'actor civil, a acreditar en període d'execució.

VIST les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem de condemnar i condemnem J. C. A., com autor d'un delict menor de MALTRACTAMENT EN L'ÀMBIT DOMÈSTIC, d'un delict menor de LESIONS DOLOSES i d'un delict menor AMENACES NO CODICIONALS, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DEU (10) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍO DE LA PENA DE DOS (2) ANYS i a la pena complementària de PROHIBICIO D'ENTRAR EN CONTACTE AMB LA VÍCTIMA PER UN PERÍODE DE DOS (2) ANYS, i al pagament de les despeses processals causades.

I en concepte de responsabilitat civil J. C. A. indemnitzarà:

-a la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL en la suma de SETANTA-UN EUROS AMB CINQUANTA CÈNTIMS (71,50 €);

-a la Sra. S. C. B. en l'import de MIL CINC-CENTS EUROS (1.500 €).

Igualment, J. C. A. abonarà a la Sra. S. C. B. l'import corresponent als honoraris d'advocat i taxes judicials, a acreditar en període d'execució de sentència.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal en el termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposen els articles 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho pronunciem, manem i signem.